Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 103. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 6-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 6, 1977 No. 103. VOL. LXXXIV.

РИЧАРД НІКСОН ПРИЗНАЄТЬСЯ, ЩО „ЗАВІВ АМЕРИКАНСЬКИЙ НАРІД" І СКРИВАВ ПРАВДУ ПІД ЧАС ВОТЕРҐЕЙТСЬКОЇ АФЕРИ

Вашінгтон. — Колишній президент Ричард Ніксон, який зрезиґнував з найвищого посту в країні три роки тому, заявив під час телевізійного інтерв'ю, яке було передаване в середу, 4-го травня, що він „завів своїх приятелів, завів американський нарід, завів нашу систему правління" тим, що говорив неправду під час Вотерґейтської афери, стараючись затаїти її, але категорично заперечив, що поповнив будь-який кримінальний злочин, за який Конгрес міг би його формально оскаржити і усунути з посту президента ЗСА.

Під час 90-хвилинного інтерв'ю з британським телевізійним актором і коментатором Дейвидом Фростом, Ніксон твердив, що мотиви його поведінки у Вотерґейтській афері не були кримінального, але політичного і гуманітарного характеру, бо старання затаїти ту аферу — влом до головної квартири Демократичної партії в червні 1972-го року та зв'язані з тим вломом інші справи — він хотів вирятувати Республіканську партію від поразки у надходячих виборах, як теж не хотів, щоб через ту аферу „потерпіли невинні особи" в його уряді, Комітеті для перевибору Президента і близькі приятелі. Колишній президент Ніксон заявив: „Я сам спричинив свій упадок", але кількакратно повторював, що йому не можна закидати жадної злочинної діяльности.

Дейвид Фрост кілька разів повторяв, що Ніксон таки поповнив кримінальний злочин, а саме, „обструкцію справедливости", стараючись не допустити до розкриття цілої Вотерґейтської афери та до заслуженого покарання винуватих людей, що Ніксон постійно заперечував під час інтерв'ю, не зважаючи на те, що Фрост покликався на магнетофонні записи розмов Р. Ніксона з його дорадниками в Білому Домі.

Колишній Президент рівнож заперечував твердження, що він наперед знав про пляни влому до головної квартири Демократичної партії, як теж заперечував, що одобрив заплату великої суми грошей вломникам, щоб запевнити їхню мовчанку. Ніксон також відкинув закид Фроста, що він, Ніксон, „давав лекції" своїм дорадникам як оборонятися проти закидів кривоприсяги.

Коментатори і члени Конгресу, які брали участь у процесі формального оскарження („імпічменту") Р. Ніксона, як теж і члени спеціяльної Вотерґейтської прокуратури твердять, що багато із заяв Ніксона під час інтерв'ю з Фростом протирічать документам і магнетофонним записам розмов у Білому Домі.

Протягом інтерв'ю Р. Ніксон часто виступав у ролі оскарженого, а Фрост в ролі прокуратора, хоча його завданням фактично було тільки переводити інтерв'ю. Між іншим, телевізійні станції передадуть ще три інтерв'ю Фроста з колишнім Президентом, а саме, 12-го, 19-го і 25-го травня, але в тих програмах будуть вже заторкнені питання закордонної і внутрішньої політики за президентури Ніксона, як також його погляди на повновласті і обов'язки президента ЗСА. Кажеться, що Р. Ніксон за ті чотири інтерв'ю має одержати один мільйон долярів, а Дейвид Фрост теж заробить велику суму грошей.

Під час першого інтерв'ю в середу, 4-го травня, дійшло до кількох емоційних моментів, зокрема в кінці програми, коли Фрост закликав Ніксона признатися, що поступав неправильно і перепросити американський нарід за це поступовання, а колишній Президент тоді заявив: „Я завів моїх приятелів, завів американський нарід, завів нашу систему управління", додаючи, що мусить „нести цей тягар до кінця свого життя". Ричард Ніксон з жалем ствердив, що його „політичне життя закінчилося".

Ричард Ніксон під час інтерв'ю на телебаченні

ПРИ МАНОР ДЖУНІОР КОЛЕДЖІ СТВОРЕНО СТУДІЙНИЙ ОСЕРЕДОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Філядельфія, (О. Луцький) — Цієї неділі, 8-го травня ц.р., буде відкрита в приміщеннях Менор Джуніор Коледжу Сестер Василіянок при Факс Чейс Ровд у Дженкінтавні музейна виставка українського народного мистецтва, якою починає свою діяльність створений при цьому Коледжі Студійний Осередок Української Культури.

З метою причинитися до збереження скарбів української спадщини, допомогти зберегти українську ідентичність та стати важливим інформативним центром для американського світу про українські культурні надбання, Управа Менор Джуніор Коледжу Сестер Василіянок у Дженкінтавні коло Філядельфії, під проводом президента Коледжу Сестри Міріям Кляри, ЧСВВ, постановила зорганізувати при Коледжі Студійний Осередок Української Культури, щоб він міг стати дійсною культурною твердинею нашої громади. В пляні є поширити в Коледжі українознавчі студії та бібліотеку і зорганізувати архів і музей українського народного мистецтва. Менор Джуніор Коледж має всі дані на те, щоб розбудувати цей Студійний Осередок на належному рівні — визнання Стейтової Наукової Ради, відповідні просторі приміщення, фаховий персонал, професійний досвід та добру волю й віру в успіх справи при належному зрозумінні й піддержці нашої громади.

Відкриття музейної виставки українського народного мистецтва в неділю, 8-го травня 1977 р., у приміщеннях Коледжу, дає початок постійному музеєві народного мистецтва тамже.

Бібліотека Коледжу вже сьогодні має поважне число українських видань і вже в найближчому часі плянується створити окремий поширений український відділ, в якому всі зацікавлені зможуть знайти і українські і чужомовні видання про Україну.

В дальшому пляні є зорганізувати архів матеріялів про українське поселення у ЗСА, а зокрема у Пенсильвенії. Це дуже важлива справа, бо багато із цих матеріялів пропадає тільки тому, що немає у Філядельфії, а то й в інших містах у ЗСА, установи, яка збирала б та зберігала б ці матеріяли.

Управа Менор Джуніор Коледжу на спільній нараді 26-го квітня із представниками громадських організацій покликала до життя два Комітети: Дорадчий та Діловий, до яких входять активні громадяни — пред-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Русифікація України буде темою Наукової Конференції у Філядельфії

Філядельфія, Па. — Заходами місцевих Відділів Т-ва Українських Інженерів Америки, Наукового Т-ва ім. Шевченка і Українського Лікарського Т-ва Північної Америки відбудеться тут в суботу, 14-го травня ц. р. в 2-ій год. по пол. в домі УСО „Тризуб" при 4932 Н. Брод вулиці Наукова Конференція на тему „Русифікація України та протизаходи". В програмі конференції є три доповіді і панель. Доповідатимуть проф. д-р В. Стойко — „Русифікація України до 1917 року", проф. д-р Т. Гунчак — „Русифікація України після 1917 року" і проф. д-р І. Головінський — „Сучасні зусилля проти русифікації та перспективи на майбутнє". Панелістами панелю на тему „Зусилля проти русифікації" будуть всі три згадані доповідачі. Модератором доповідей буде інж. М. Борецький, а панелю — д-р О. Черник.

Плянується велика українська маніфестація в Ню Йорку

Ню Йорк. — Уже увійшло в традицію, що Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку — Метрополітальний Відділ УККА, при тісній співпраці з Відділами УККА східного побережжя ЗСА влаштовує осінню загально-українську маніфестацію-параду на 5-ій евеню. Цього року така маніфестація відбудеться в неділю, 18-го вересня, в пополудневих годинах. З метою обміркування програми і обговорення інших справ, пов'язаних з влаштуванням такої паради, Екзекутива УККА в порозумінні з КОУАО скликає нараду представників сусідніх з Ню Йорком Відділів УККА. Нарада відбудеться в конференційній залі Дому УККА -СУА при 203 2-га евеню в суботу, 7-го травня ц. р., о год. 6-ій вечора. Успіх такої маніфестації залежить, очевидно, від якнайбільшої участи українських громад, тому заклюкається, щоб сусідні до Ню Йорку громади не плянували на той день інших імпрез.

ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ

До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіло в місяці квітні 1977 р. 229 аплікацій нових членів, що їх прислали такі секретарі і організатори:

По 3 і більше аплікацій надіслали:

Ю. Гавришків (283) — 12, П. Прокопенко (89) — 6, В. Рефт (120) — 6, В. Колодій (191) — 6, І. Флис (267) — 6, В. Оріховський (353) — 6, Л. Вовк (444) — 6, І. Петрунцьо (78) 5, Уляна Марущак (82) — 5, Г. Корбяк (146) - 5, М. Кігічак (240) — 5, В. Гетманський (374) — 5, М. Ольшанський (51) — 4, Р. Татарський (94) — 4, Т. Дуда (163) — 4, В. Палідвор (204) — 4, Квітка Стецюк (25) — 4, С. Гавриш (83) — 3, С. Горалевський (106) — 3, Ю. Філіпс (113) — 3, В. Кобіто (121) — 3, В. Мілінчик (147) — 3, А. Джула (161) — 3, В. Василенко (277) — 3, О. Хома (383) — 3, П. Крутиголова (466) — 3, Віра Баніт (473) — 3.

По дві аплікації: Олена Олек (22), Анна Гарас (47), С. Івасечко (48), М. Шеремета (70), О. Сидор (90), К. Галушка (104), С. Мисак (104), А. Іванюк (106), В. Ванджула (107), Ю. Василів (114), Т. Чорнобіль (125), Марія Гаравус (127), І. Гуцайлюк (147), В. Осадчук (172), І. Пригода (200), Марія Дейчаківська (233), П. Сумик (263), Ольга Чемошняк (266), С. Іваницький (276), Віра Напора (291), С. Мотрович (295), О. Ярема (372), І. Данківський (375), М. Нич (397), С. Куропась (423), П. Дяків (427), М. Бережук (454), Текля Мороз (465).

По одній аплікації надіслали 50 секретарів та організаторів. Разом Головна Канцелярія УНСоюзу одержала у квітні 1977 р. 229 аплікацій нових членів.

Конгрес схвалив 4 більйони долярів на затруднення

Вашінгтон. — У вівторок, 3-го травня, Палата Репрезентантів 335-ма голосами проти 77-ох схвалила законопроєкт, який пропонує призначити 4 більйони долярів на створення програм масового затруднення, щоб в такий спосіб зменшити рівень безробіття. Сенат вже раніше схвалив дещо відмінний законопроєкт і тепер спільна комісія обох Палат Конгресу старатиметься усунути розбіжності. Обі версії законопроєкту пропонують створити коло 300,000 нових затруднень при будові шпиталів, шкільних будинків, шляхів тощо.

Республіканці критикують політику Картера

Чікаго. — Крайовий комітет Республіканської партії на своїй дводенній нараді, яка проходила тут протягом минулого кінця тижня, критикував внутрішню політику уряду президента Джиммі Картера, зокрема енергетичний плян Білого Дому. У формальній резолюції Республіканський Крайовий Комітет твердив, що запропоновані Президентом підвищки на ціну нафти, природного газу та інших родів пального, як рівнож вищі податки на бензину та на великі автомобілі фактично не спричиняться до заощадження пального, а тільки створять інфляційну ситуацію і позбавлять американських громадян можливостей користування технологічними здобутками, до яких вони звикли. Білл Брок, голова Крайового Комітету, сказав, що уряд президента Картера хоче використати вищі ціни і вищі податки, щоб з тих фондів оплатити такі програми, як суспільна опіка, податкова реформа тощо. Республіканці закликають Білий Дім звернути більшу увагу на поліпшення масових засобів транспортації, як теж дати американським фірмам „податкову заохоту" для збільшення продукції різних родів пального.

Республіканський Крайовий комітет рівнож скритикував пропозицію президента Картера, щоб вибори могли реєструватися в самий день виборів, бо, на думку Комітету, це може довести до „дуже поширеного шахрайства".

Помер Людвіґ Ерґард, колишній канцлер Західньої Німеччини

Бонн, Західня Німеччина. — Ройтер інформує, що в четвер, 5-го травня ц.р. помер тут на 80-му році життя, після довшої серцевої недуги, колишній канцлер Західньої Німеччини Людвіг Ерґард, архітект західньо-німецького „економічного чуда" після Другої світової війни. Якщо взагалі комусь належиться признання, — пише в „Ню Йорк Таймс" Вольфганґ Саксон, — за повоєнне відродження німецького господарства з руїн Другої світової війни, то проф. Людвіг Ерґард повинен бути одною з перших осіб, бо він мав відвагу ще за часів окупаційної влади і потім, після перебрання влади німецьким урядом, перетворити свою візію в дійсність. Ерґард, побіч першого канцлера Західньої Німеччини Конрада Аденауера, був найбільшою величиною і найкращим економічним спеціялістом в тодішній Німеччині. Тодішні політичні діячі Західньої Европи називали дуже часто ідеї д-ра Ерґарда „нереалістичними і карколомними", але пізніше вони показувались спасенними не тільки для економічно-вбогої Німеччини, але також для інших европейських країн. Ерґард перейняв від Аденауера керівництво державою в 1963-му році, а в 1966 р. зрезиґнував із свого становища канцлера в часі тривання урядової кризи і залишився тільки членом парляменту.

Ралф ДеРоз кандидат на губернатора Ню Джерзі, відвідав УНС і „Свободу"

Під час відвідин в УНС. На фото (зліва) гол. предсідник УНС Йосип Лисогір, гол. касир пані Уляна Дячук, кандидат на губернатора Ралф ДеРоз та адв. Нестор Олесницький, голова Українсько-Американського Кокусу.

Джерзі Сіті. — До добрих звичаїв американської демократії в дії належить те, що поодинокі кандидати на виборчі пости в містах, стейтах і країні часто відвідують поодинокі громадські установи і редакції газет та з'ясовують своє становище в справах, які їхним зокрема можуть бути зацікавлені поодинокі групи виборців. Так було і в середу, 4-го травня, як УНС і „Свободу" відвідав Ралф ДеРоз, один із кількох чільних кандидатів Демократичної партії на губернатора стейту Ню Джерзі. У розмовах з головними екзекутивними урядовцями і редакторами з'ясував свої погляди на деякі питання, які цікавлять громадян українського роду. Р. ДеРоз прибув в товаристві д-ра Нестора Олесницького, українського правника молодшого покоління, який очолює новостворений Українсько-Американський Кокус, організацію, яка включає зацікавлених в політичному процесі ЗСА українців-мешканців околиць Ньюарку-Ірвінгтону. Організація складається з осіб різних політичних переконань і піддержує кандидатів обидвох американських політичних партій, які ставляться прихильно до українців.

Р. ДеРоз уважає, що своїм становищем в справі людських прав президент Картер „привернув гідність Америки" і що він ввійде до історії цієї країни як один з найкращих президентів. Р. Де Роз вповні піддержує становище президента Картера і, маючи зрозуміння до проблеми людських прав в СССР, дав згоду піддержати кожну акцію в обороні людських прав.

У своїй політичній плятформі Р. ДеРоз, який є італійського роду, кладе наголос зокрема на шкільництво, вдержання і розбудову етнічних кварталів в містах стейту, приборкання злочинства включно з привернення кари смерти і чисельне зменшення бюрократичного апарату стейту.

Р. ДеРозові 48 років, він одружений і є батьком двох синів-близнюків, яким 21 років. В середу, 18-го травня, Українсько-Американський Кокус влаштовує в Українському Народному Домі в Ірвінгтоні політичне віче, на якому цей кандидат буде головним промовцем.

НЕМАЄ ПОСТУПУ ЩОДО АТОМОВОГО РОЗЗБРОЄННЯ — КАЖЕ ВЕНС

Вашінгтон. — Під час пресового інтерв'ю в середу, 4-го травня, державний секретар Сайрус Венс заявив, що не зважаючи на те, що вже після провалу переговорів у Москві щодо нового договору між ЗСА і СССР в справі обмеження стратегічної атомової зброї відбулося кілька нарад із совєтськими представниками, включно з амбасадором Анатолієм Добриніним, то досі немає жадного прогресу в тій справі. Венс сказав, що ЗСА не представляли жадних нових пропозицій, які мали б заступити ті, які совєтські власті відкинули, а Совєтський Союз теж не запропонував жадних компромісових розв'язок. „Ми тільки досі обговорювали існуючі пропозиції" — сказав Венс. Він не знає, чи недалекі переговори між ним і совєтським міністром закордонних справ Андреєм Громиком, які мають розпочатися в Женеві 18-го травня, матимуть успіх, але додав, що завжди, коли люди переговорюють якусь справу, існує можливість, що дійдуть до якогось порозуміння.

На пресовій конференції Венс теж повідомив, що хоча ЗСА погодилися не блькувати членства комуністичного В'єтнаму в Об'єднаних Націях, то американська делеґація на переговори з представниками Ганою, які цього тижня проходили в Парижі, категорично відкинула можливість, що ЗСА платитиму В'єтнамові будь-яке „повоєнне відшкодування".

Венс поінформував, що незабаром знову поїде на Близький Схід, щоб відбути наради з лідерами арабських держав та Ізраїля, та що його Департамент і Білий Дім вже тепер опрацьовують ряд можливих пропозицій щодо встановлення тривалого миру в тій частині світу.

Щодо встановлення нормальних відносин із комуністичним Китаєм, державний секретар сказав, що Вашінгтон бажає поліпшення відносин з Пекіном, але не хоче залишати на призволяще Національного Китаю на Тайвані. Він поінформував, що ще цього року відвідає Пекін.

Секретар Венс у четвер, 5-го травня, мав відлетіти з президентом Джиммі Картером до Лондону, де має відбутися вершинна конференція 7-ох індустріяльних надпотуг вільного світу, як рівнож наради лідерів Північно-Атлантійського Союзу (НАТО).

Д-р К. Савчук взяв участь у Конференції щодо військової сили ЗСА і СССР

Перед конференцією в Сейнт Пітер'с коледжі. На фото (справа): о. Віктор Янітеллі — президент коледжу, проф. Константин Савчук, проф. Тадеуш Тулея і полковник Чарлс Леско.

Джерзі Сіті. — Місцевий Сейнт Пітер'с Коледж у спеціяльному пресовому повідомленні інформує, що 26-го квітня в цій високоосвітній установі відбулася „Конференція щодо військової сили ЗСА і СССР", яка мала за завдання розглянути вплив відмінних ідеологій обох світових надпотуг, ЗСА і СССР, на їхню військову стратегію на випадок вибуху атомової війни. Одним з панелістів на цій конференції був д-р Константин Савчук, професор історії в Сейнт Пітер'с Коледжі і спеціяліст в ділянці російської та совєтської історії.

Модератором на цій конференції був д-р Бенджамін Міхалік, професор економіки, а іншими панелістами були полковник Чарлс Леско, професор військових наук, та д-р Тадеуш Тулея, професор історії і капітан військової фльоти ЗСА в резерві.

У Пресовому повідомленні — сказано, що проф. Савчук, автор ряду праць про закордонну і військову політику Совєтського Союзу, твердив, що тоді, коли в ЗСА військові стратеги вважають, що „було б божевіллям" думати про якусь перемогу на випадок нуклеарної війни і тому майже всі військові плани Америки є фактично оборонними планами, то совєтська військова стратегія має офензивний характер. Військова стратегія ЗСА не має на меті запевнити перемогу Америці, а тільки оминути поразку — твердив проф. Савчук, додаючи, що цю стратегію протягом останніх кількох років формулювали такі цивільні особи, як Генрі Кіссінджер, а не спеціялісти-військовики.

Москва, базуючи свої офензивні пляни на ідеологічних принципах марксизму-ленінізму, в подробицях виготовила стратегію на випадок нуклеарної війни, надіючись, що така війна принесе Совєтському Союзові не тільки суто військову перемогу, але рівнож перемогу політичного і соціяльного характеру, тобто, плянує, щоб після знищення військової сили Заходу атомовою зброєю, совєтські військові частини окупували країни вільного світу і в такий спосіб запевнили „перемогу соціялізму" — сказав проф. Савчук. Він заявив, що ґрунтовні досліди переконали його, що ЗСА фактично не мають точно опрацьованого пляну дії на випадок вибуху атомової війни, додаючи, що ситуацію погіршує факт, що Совєтський Союз має вироблену офензивну стратегію.

НОВИЙ СОРТ ПИВА У ЛЬВОВІ

Львівські пивовари випрацювали рецептуру нового сорту пива „Золотий колос" — інформує київська „Радянська Україна", — отримавши державний знак якости. В теперішній п'ятирічці об'єднання „Колос" виготовить 10 декалітрів пива.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нагла потреба

На початку цього тижня президент Джіммі Картер заявив, що теперішня система суспільної опіки („велфер") така неефективна, марнотратна і шкідлива як для осіб, які з неї користають, так і для цілого американського суспільства, що її треба цілком відкинути і на її місце встановити цілком нову.

І дійсно. Дотеперішня система суспільної опіки в ЗСА — це жалюгідне явище, якого треба якнайшвидше позбутися. Самозрозуміло, що уряд мусить давати допомогу особам, які її справді потребують, як інвалідам, старшим віком особам, родинам без батьків, людям, які дійсно хочуть працювати, але не можуть знайти затруднення тощо. Однак, теперішня система фактично заохочує „хронічних безробітних" такими залищатись далі і навіть не шукати за затрудненням, бо в багатьох випадках вони дістають більші суми від суспільної опіки, ніж виносили б їхні заробітні платні. Крім того, багато осіб, які одержують цю допомогу, самі твердять, що їм не оплачується шукати навіть за неповноголинною працею („парт-тайм"), бо тоді їм відтягають зароблену суму від суспільної допомоги. Вони твердять: „Пощо мені взагалі працювати, коли я можу одержати ті самі гроші, сидячи дома і не роблячи нічого".

Таке психічне наставлення досить великої частини американського населення представляє собою дуже нездорове явище, бо підкопує моральну силу народу, нищучи в багатьох осіб природне бажання поліпшити свій життьовий рівень, не тільки в чисто фінансовому розумінні, але теж в більш загальному понятті здобуття кращого становища і пошани для себе серед суспільства.

Теперішня система суспільної опіки також причиняється до збільшення кількости розводів серед бідніших прошарків американського населення, бо тоді матері і діти одержують багато вищі ставки цієї допомоги. Це ж послаблює ціле американське суспільство, бо здорова родина — це запорука і підстава здорової громади, а коли таких родин щораз менше, то і громада втрачає свою моральну силу. За прикладами не треба далеко шукати. Вистачить поглянути на стан багатьох великих американських міст, де власне масово живуть люди, які одержують суспільну опіку.

Крім того, теперішня система не тільки марнотратна, бо велика частина фондів йде на оплачування заробітних платень величезної бюрократії, але вона також дає широкі можливості для різного шахрайства.

Значить, є достатні причини, щоб цю систему зовсім відкинути, а встановити цілком нову — як це сказав президент Картер. Нова система повинна давати заохоту для безробітних пошукувати за затрудненням, заохочувати бідніші родини оставатися родинами, а не заохочувати до розводів, повинна надавати допомогу тільки тим, які її дійсно потребують, а не признавати її лінюхам і неробам, які могли б дістати затруднення, але від нього відмовляються.

Значить, висновки Президента щодо потреби встановлення нової системи суспільної опіки цілком правильні. Ця нова система повинна ввійти в життя якнайшвидше, а не щойно в 1981-му році або й пізніше, як це плянує президент Картер. Правда, існують й інші важливі проблеми, які вимагають швидкої розв'язки, але встановлення нової системи суспільної опіки — це також нагла потреба.

Еврокомунізм і Москва

Намагання Москви зберегти між комуністами бодай сповидну єдність і задержати своє провідництво над світовим комуністичним рухом закінчились фіяском, а основні ідеологічні та тактично-політичні розходження між московським центром і поодинокими европейськими компартіями залишились й далі головною нерозв'язаною проблемою кремлівських верховодів. Західньо-европейські комуністичні партії, головно італійська, французька, еспанська і компартії Скандинавських країн, які від кількох років, а головно після берлінської конференції, заповідають „похід до соціялізму власним шляхом" і під власними національними прапорами, визнаючи при тому засади демократичного суперництва у здобуванні влади, не виявляють охоти переговорювати у тій справі з Москвою, і тим менше підпорядкуватися її інструкціям. Процес емансипації, який корінням сягає часів славнозвісного виступу Хрущова на XXI з'їзді КПСС і поверховної десталінізації в Совєтському Союзі та який перейшов декілька етапів (окупацію Чехо-Словаччини військами Варшавського Пакту, громадянську війну в Португалії з комуністичним втручанням, московське встрявання в Анголі тощо), - постійно поглиблюється і навряд чи Москві за сучасних умов пощастить привернути колишню її керівну ролю в комуністичному русі, якщо взяти під увагу, що европейські комуністи виступають вже сьогодні під вивіскою „еврокомунізму", втративши надію на еволюційні зміни в СССР, на демократизацію системи, на злагіднення терору супроти інакомислячих і головно на легальну, усіма сприємливу децентралізацію діяльности поодиноких комуністичних партій.

Доказом емансипації і політичного двоподілу між західніми комуністичними партіями і такими ж партіями східнього бльоку, може послужити конференція комуністичних партій в Празі, яка відбувалася в кінці квітня ц.р. і на якій представники західніх компартій відмовились підписати пропонований Москвою документ з засудженням Заходу за потоптання прав людини і расову політику. Дуже мало інформацій з тієї, вже другої після Болгарії, ідеологічної конференції комуністичних партій продісталося назовні, бо західніх кореспондентів не допущено до участи, а сам будинок, у якому відбувались наради, був хоронений посиленими відділами чехо-словацької поліції. Але вже це, що продісталося, переважно із слів делегатів компартій Заходу, свідчить, що проблеми спору знову були предметом обговорення і що їх все таки позитивно не полагоджено. Совєтський делегат Борис Пономарьов закликав комуністів до „затіснення зв'язків" і „одностайного фронту проти антикомуністичної і антисовєтської кампанії, організованої західніми імперіялістами під претекстом оборони прав людини". Інші східньо-европейські комуністи, наслідуючи Пономарьова, закликали своїх західніх „товаришів" бодай не виступати на сторінках преси проти Совєтського Союзу і країн „соціялістичної співдружности".

Виглядає, що еврокомунізм залишиться ще надовго нерозв'язаною проблемою Москви, помимо її старання бодай сповидно полагодити цю „братню сварку" задля вдержання свого престижу.

Я. Татомир

ТІ, ЩО ВЕЛИКОГО БАЖАЮТЬ

У цій статті хочемо коротко задержатися над працею філядельфійського Комітету Оборони Мороза та над незвичайними досягненнями, що він їх здобув за нецілих два з половиною роки свого існування. Пишемо про працю та осяги того малого гуртка, дванадцяти молодих українських жінок, щоби приклад їхньої праці і незвичайних успіхів заохотив і показав шлях тим нашим одиницям молодшого і старшого поколінь, які у час, коли у нашій Батьківщині йде важка, історичних розмірів боротьба за людські і національні права нашого народу, стоять пасивно осторонь.

Тут слід підмітити, що жертвенна праця й активізм філядельфійського Комітету Оборони Мороза не є у нас, на щастя, відокремленим явищем. ФКОМ виріс на широкому підложжі активізму частини нашої молоді, згуртованої у студентських організаціях, у ТУСМі, при видавництві „Смолоскип" у Балтиморі, у Пласті, у СУМі і зокрема у Комітетах Оборони Мороза, які чимраз густішою сіткою покривають сьогодні терен ЗСА і Канади.

Праця ФКОМу спрямована перш за все на інформування провідних одиниць американського політичного світу про переслідування в Україні, щоб їх спонукати, до відповідних заходів в обороні переслідуваних. Упарі із цим йдуть зусилля інформувати про переслідування в Україні найширший загал американського суспільства.

Праця: загадка успіху

За відносно короткий час свого існування ФКОМ вислав понад 5.600 листів та біля 400 телеграм до сенаторів, конгресменів, Президента ЗСА, державного секретаря, секретаря Об'єднаних Націй та ін. Крім цього, Комітет вислав 800 листів до Святішого Отця у справі о. Романюка, 800 листів до Брежнєва у справі о. Романюка і Вінса, 90 листів до „Ню Йорк Таймсу" з подякою за статтю „Юкренієн інджастис", кількасот листів до редакцій філядельфійських „Інквайрер", „Івеніг Бюлетень", до редакцій інших часописів і журналів, до телевізійних станцій і т.п.

За час існування ФКОМу у члени Комітету відбули теж 3 групові та багато індивідуальних поїздок до Вашінгтону. Під час цих поїздок члени Комітету відвідували сенаторів та конгресменів або, непприявності їхніх відповідальних урядовців, особисто інформували їх про переслідування українських політичних в'язнів у СССР та передавали їм дотичні петиції, інформаційні матеріяли, меморандуми тощо.

Під час кожної поїздки до Вашінгтону члени ФКОМу мали довші зустрічі із сенатором Джексоном і зі сенатором Швайкером або з обома ними у цей самий день. Варто підчеркнути, що сенатори Джексон і Швайкер більше знають про переслідування в Україні і більше зусиль присвячують справі Мороза, о. Романюка, Руденка як багато із наших людей.

Наявними результатами тієї праці ФКОМу та інших наших організацій і одиниць є 11 резолюцій, внесених в останніх роках у Палаті Репрезентантів та в Сенаті у справі Мороза та інших наших політичних в'язнів і дуже велика кількість індивідуальних та збірних листів конгресменів, сенаторів, посадника Філядельфії Френка Руза, філядельфійських суддів і т.д., що були вислані у справі Мороза та інших політв'язнів до Президента ЗСА, до Брежнєва і т. п.

Вислідом тієї праці ФКОМу та інших Комітетів Оборони Мороза є теж те, що найбільший американський журнал „Тайм", який у понад 4 мільйонах копій розходиться по цілому світі, сказав у великій статті „дисиденти, проти Москви" (число із 21-го лютого 77р.), що „...Валентин Мороз, український історик став „cause celebre".

Характеристичною для праці ФКОМу є справа недавнього листа до Брежнєва, що його підписали 28 сенаторів. Лист цей був написаний сенатором Швайкером на прохання ФКОМу під час зустрічі у дні 24-го лютого ц.р.

Теж на прохання ФКОМу став ініціятором того листа сен. Джексон. У другій половині березня ФКОМ одержав вістку від сен. Швайкера, що лист підписали крім нього і Джексона, ще п'ять сенаторів. ФКОМ попросив сен. Швайкера задержати висилку цього листа і почав акцію. Десятки телефонічних розмов і десятки телеграм до різних сенаторів. При кінці березня голова ФКОМу поїхала до Вашінгтону, щоб особисто інтервеніювати. Вислід знаємо: 21 додаткових підписів!

Є у нас „реалісти", які кажуть, що праця Комітетів Оборони Мороза непотрібна. У тому відношенні далеко більше авторитетною для нас є опінія дисидентів, яка передісталася на Захід та опінія таких авторитетів, як Андрій Захаров та інші провідні дисиденти, які є у Совєтському Союзі. Усі вони в один голос говорять, що тільки розголос у вільному світі хоронить дисидентів від знищення.

Проламання стіни мовчанки

Багато зусиль ФКОМ вложив теж у те, щоб проломити стіну мовчанки, якою американська преса і телебачення відгородили Україну від американської публіки. І теж на тому полі ФКОМ осягнув великих успіхів. У часі від грудня 1974-го року по сьогодні три філядельфійські щоденники помістили 14 статтей та біля 40 коротких згадок про Мороза й інших політв'язнів, про переслідування в Україні і т.п. Між згаданими статтями варто відмітити, зокрема статті: „Українці тут працюють для Мороза", „10 філядельфійських жінок бореться за звільнення совєтського в'язня", „Протест священика був іскрою для збірки біблій у Філядельфії" та „Український Великдень". Ця остання стаття, пера Джоен Папа, виповнила 7 сторінок недільного додатку „Тудей" до „Філядельфія Інквайрера", включно з цілою фронтовою сторінкою і була ілюстрована семи кольоровими знімками. Говорила ця стаття не тільки про Великдень, але і про переслідування в Україні, про Мороза і т. п.

Варто згадати теж, що приятелька ФКОМу, журналістка Мері Коклей, помістила дуже гарну статтю про працю Комітету і про Мороза у католицькому журналі „Напрям".

Ще більші успіхи ФКОМ здобув на полі наладнання добрих зв'язків із філядельфійськими телевізійними станціями. У висліді цього в останніх двох роках майже всі акції ФКОМу були передавані бодай коротко одною чи більше філядельфійськими станціями мільйонам глядачів. Найбільшим осягом на тому полі був великий монтаж „Українці в Америці" зладжений станцією СіБіЕс (русло ч. 10) у Філядельфії у двох частинах у днях 5-го і 12-го листопада 1976 р. і опісля повторений 31-грудня. Слід додати, що до високої якости цього монтажу причинився працівник СіБіЕс, молодий українець п. Куліш.

З інших акцій ФКОМу варто згадати, велику акцію збірки біблій для о. Романюка, яка мала великий відгук в американській пресі, та десять успішних демонстрацій, з цього

(Закінчення на стор. 3-ій)

КОНІ У ЗСА

(М.Р.) - Число коней у ЗСА збільшилося майже вдвоє від 1960-го року, з 4 або 5 мільйонів до приблизно 8 мільйонів — згідно з обрахунками „Американської Конячої Ради" (Амерікен Горз Кавнсіл). Коні це великий бизнес, бо любителі коней витрачають річно майже сім більйонів долярів на корм, обслугу, устаткування й інші потреби, зв'язані з плеканням коней. Кінський промисел, до якого належить розведення коней і перегони виносить річно 13 більйонів долярів.

Причина такого величезного зросту коней проста: люди хочуть — попри авта, мотоцикли, сновмобілі, ровери — розважатися теж кіньми. Вони раді з кінцем тижня, або під час вакацій втішатися їздою верхи бодай кілька годин. 80 відсотків з-поміж людей, які мають коні, не роблять того для змагань, перегонів, показів або ковбойських турнірів. Роблять це для приємности. І мало що не всі з 3,2 мільйонів власників коней у ЗСА, згідно зі звітом Американського Кінського Клюбу, не є такі багаті, як ті люди, що чвалають на конях, а за ними гонять пси, які мають конюшні расових коней — ні, це люди середньої кляси, родини, що мають низькі прибутки, а держать коня попросту для розваги.

Чому ж так люблять коней? Кінь на задньому подвір'ї — кажуть — це для багатьох людей повоєнного покоління ознака більшого достатку і бажання добра для дітей. „Домініон Велей Поні Клаб" у Ферфокс Стейшен (Вірджінія) десять літ тому був один із двох кінських товариств усього з 80 членами. Тепер є там шість таких клюбів, майже з 400 членами, а число коней збільшилося вчетверо. В Меріленді „Блю Ридж Арабіян Горз Асошієйшен", що заснувалося 16 літ тому мало 10-15 членів, тепер має їх 170. З-поміж членів 97 відсотків це власники коней, які держать коней у себе вдома, навіть як всього грунту мають тільки два акри, або держать їх десь у сусідстві. Чи держать дома, або кормлять десь інде, це завсіди зв'язане з великими витратами втримувати коня. Корм може коштувати 100 долярів місячно, коли годують його вдома, а піклування вдома виносить пересічно три доляри денно, або 750 долярів річно на витрати сіна, кукурудзи і ковалеві за підкови.

Люди інтересуються кіньми не задля того тільки щоб їздити верхи. Вони також сідлають коня, щоб дивитися як інші їздять.

Міжнародна виставка коней у Вашінгтоні, що відбувалась 1976-го року, тривала дев'ять днів і ночей, принесла чистого зиску пів мільйона долярів, а відвідало її 68.000 людей, 30 відсотків більше ніж 1975-го року. „Амерікен Горз Кавнсіл" матиме свій з'їзд цього року у Вашінгтоні 16-18 травня в місцевому готелі, але як заявив голова клюбу, не приведуть пари коней на балеву залю, щоб бігали легким гальопом, як це вони були зробили кілька років тому в Денвері. В Американському Кінському Клюбі є різні расові коні, як арабські, пальоміно, індіянської раси й інших. Клюб є представником сто організацій.

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Альманах Станиславівської Землі. Збірник матеріялів до історії Станиславова і Станиславівщини. Редакційна Колеґія: Іван Ставничий, Осип Левицький, о. Володимир Клодницький, Осип Гайський, Михайло Дем'янчук, Микола Климишин. Редактор-упорядник: Богдан Кравців. Наукове Товариство ім. Шевченка, український архів, том XXVIII. Ню Йорк — Торонто —Мюнхен, 1975. ст. XV—959. Обкладинку виконав графік Василь Дорошенко. Друковано в Мюнхені в друкарні д-ра Петра Белея.

Важко знайти мірило, яким можна б оцінювати реґіональні збірники і ствердити, який із досі виданих збірників найліпший. Та здається, що не дуже відійдемо від правди, коли напишемо, що до найкращих із досі виданих збірників зарахуємо „Альманах Станиславівської Землі". А може цей збірник таки і найкращий...Пишемо це на основі досвіду. бо ж ми редагували „Дрогобиччину — землю Івана Франка" і ми бачили кілька інших реґіональних збірників. Можемо погратулювати землякам „Станиславівської Землі" за те, що зуміли зібрати стільки матеріялів, що могли б видати ще такий товстий збірник, і за те, що зібрали кошти на видання такої товстої книжки великого формату, в які вміщені 175 статтей 145 авторів, та 412 фотоілюстрацій про давніші і найновіші часи. Всі ці ілюстрації дуже добре вийшли, бо книжка надрукована на дуже добрім для світлин папері. Ці фотографії, деколи унікальні, зібрав редактор Іван Ставничий та інші співробітники, між якими є і редактор Богдан Кравців, упорядник зібраних матеріялів попередніми редакторами, з яких аж три померли в одному ж році — в 1973: І. Ставничий, О. Левицький і о. В. Клодницький.

Заздрісним, хоч і незлобивим оком, дивляться на станіславівців бувші і теперішні редактори інших збірників, які не мають потрібних співробітників до редагування і до збірки матеріялів. Центральний комітет Станиславівщини нараховує кільканадцять осіб з високою освітою...

Та залишім ці міркування, подивімся на зміст цієї цінної книжки.

Десять авторів пишуть про історію на 180 сторінках. Про географію інформують дев'ять авторів — 76 сторінок; про шкільництво 8 статтей (71); про товариства й організації — 12 статтей; про господарство — 6; про літературу, пресу і видавництва — чотири статті (28 сторінок); про мистецтво, музику й театр — 13 статтей (67 сторінок). П'ять авторів дали інформації про професіоналістів-лікарів, суддів і адвокатів, нотарів та судових урядовців.

В розділі „Станиславівські діячі" маємо відомості про 42 осіби (ст. 633-694) „Про села і міста" Станиславівщини вміщено вісім інформацій (ст. 695-728); про Богородщанщину п'ять статтей; про Солотвинщину — три; про „Галич й околиці" — шість; Калущину — чотири; Надвірнянщину - дев'ять; Товмаччину — аж 26 статтей, бо про неї писали брати о. Володимир Клодницький і Осип Клодницький, які дали 11 статтей.

З повищого видко, що в цій книзі немає інформацій про всі місцевості в тих сімох повітах, про які пишеться в цій книзі, що називається „Станиславівська Земля". Це признають і самі видавці в „Передмові", знають вони і те, що не згадали про всіх визначніших людей, які на це заслуговували. В цій „Передмові" пишеться і про це, що не було „можливости присвятити окрему увагу питанням українсько-польських, українсько-жидівських чи й українсько-вірменських взаємин". Ці недостачі зовсім не зменшують тих похвальних слів про „Альманах Станиславівської Землі", що ми їх написали на початку цієї статті, бо Редакція має призбирані матеріяли, які не могли увійти до цього товстого збірника.

Цей „Альманах" гідно доповнює й спростовує тенденційні і пофальшовані інформації, які знаходяться в монографії „Івано-Франківська область", яка видана в Києві в 1971 році.

Редакційна Колеґія та Центральний Станиславівський Комітет повинні подбати, щоб не пропав важкою працею зібраний матеріял. В „Передмові" згадується, що не надруковано „дуже цінний мемуарний матеріял". В нас так мало спогадів, і зібрані спомини не сміють пропасти, їх треба видати в другому томі.

Кінчаємо ці рядки про цю цінну книжку, яка аж проситься того, щоб на її кінці був індекс імен, який допоміг би користуватися тим скарбом, що в ній знаходиться, бо сьомисторінковий „Зміст" не може заступити вартости показника.

UKRAINIAN IN PENNSYLVANIA. A contribution to the Growth of the Commonwealth. Published by Ukrainian Bicentennial Committee Philadelphia — 1976. VIII + 134. Editor in Chief — Alexander Lushnycky. Cover Design: Tanya Krawciw.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Іванна Савицька

ФОНТАН ЗДОРОВ'Я І КРАСИ

Репортаж

I

„—Чекай на мене, моя мила, чекай доти, аж я повернуся із Фльориди, скупавшись у цілющій воді, яка повертає силу, красу і молодість". Так сказав своїй любій Понс де Ліон, лицар, одчайдух і мрійник, віддавши постаріле і втомлене серце молоденькій принцесі.

Діялося це 1512 року, коли Еспанія заволоділа Пуерто Ріко, а Понс де Ліон, товаришивши Колюмбові в другій експедиції до Америки, привіз до Еспанії секрет про чудодійний фонтан молодости (Foutain of youth), прозраджений Ліонові індіянським ватажком з вдячности за рятунок життя.

Понс де Ліон вирушив у дорогу трьома великими кораблями, забравши двісті людей, п'ятдесят коней, домашніх звірят і птиць. Мандрівка тривала довго. Він скитався з одного берега на другий, змагався з небезпеками, шукав доріг і шляхів до цілющого озера - фонтану, сивів і старівся, проте не втрачав надії, що скупавшись в чудотворному озері, віддасть Донні Інез відмолоджене і гаряче серце.

Та так не сталося. Індіяни, знаючи небуденні вартості свого озера, засипали Понс де Ліона затруєними стрілами з луків, і він ніколи не вернувся живим до своєї коханої. На його маленькій могилці в Сан Хуан стоїть напис: „В цьому вузькому гробі спочиває людина, що була левом з природи і з прізвища".

Про цю романтичну подію згадує ряд істориків і дослідників, плеяда поважних письменників, яких цікавила небуденна історія, так дуже близька до правди.

З того часу проминуло багато літ. Шукачі цілющого озера-фонтану невтомно за ним шукали і врешті віднайшли його на західньому побережжі Фльориди, в місцевості Веніс, 35 миль на південь від летовища і міста Сарасота. Назва купелевої місцевости в англійському звучанні є: Warm mineral Springs, South of Venice, Florida.

Факти й цифри

Чи знаєте, що озеро Молодости є єдине тепле озеро на Фльориді? Його температура сягає 87 ступнів Фаренгейта круглий рік. Температура в глибині доходить до 112 ступнів. Глибина озера сягає поза 2.900 стіп, куди допливають археологи — підводники для прослідження дна.

Кожних три хвилини 17.000 ґальонів води припливає з джерела до озера, і стільки ж відпливає, що дає в сумі дев'ять мільйонів ґальонів денно.

Заки наука, пощікавилася цілющими складниками води, Індіяни вважали своє озеро святим, з божеською лікувальною силою.

Щойно в 1956 році науковці відкрили, що озеро-фонтан багате в мінерали і має куди більшу лікувальну силу, як п'ять найславніших купелевих місцевостей на світі.

Слава про чудодійне озеро рознеслася дуже швидко і тисячі людей, йдучи за слідами Понса де Ліон, стали з'їздитися до Веніс. Одні прибували, підпираючись милицями, інші в кріслах, ще інші, втративши володіння рук, згубивши мову, з болями у хребті, з різними-прерізними недомаганнями.

Оздоровлення цих людей не було чудом, бо наука пояснила силу і цілющість води.

При вході до озера подані на таблиці хімічні її складники. Ви часто чуєте над озером німецьку мову. Це вже сьомий чи восьмий раз ті самі німці приїздять сюди з Франкфурту, чи Баден-Баден. Тут вони позбуваються ревматизму і лишають артрит, повертаючись додому здоровими.

Звичайно, ніхто не надіється стати відразу юнаком, проте чудодійна сила гарячого озера, яке за повір'ям, випливає з „вогненої гори", безперечно лікує.

Веніс — оаза здоров'я

Тиждень чи два невистачальні для справжньої поправи здоров'я. Систематичне, кожнорічне повторювання купелів, чи навіть переселення тамтуди хочби на кілька місяців, дає очевидні результати. Ідуть туди люди не тільки з фізичними недомаганнями, але й зовсім здорові, щоб запобігти хворобам.

Я зустріла там лиш кілька осіб на милицях, решта користали з купелі, сонця і питної, лікувальної води зі страху тільки, щоб їх не вчепився артрит.

Щоб вийти назустріч лікувальникам, відділ міського здоров'я побудував все потрібне для вигоди і потреб прибуваючих. Ви входите в білі забудування, обведені віночком пальм, де при вході примістилася пошта, телефон, крамничка зі сувенірами і косметичними дрібницями „соняшними" капелюхами, окулярами, газетами, тощо.

По правому боці тут же бюро для продажу реальностей і винайму мешкань. У віконці, в середині будинку купуєте квиток вступу за три доляри на день. (Десять купелів — 23 доляри). Постійні мешканці Веніс платять половину ціни. Ви входите в довгий коридор, розмальований історією Фльориди і він поведе вас прямісінько над саме озеро.

Тут ще вигідна кафетерія з низькими, відносно, цінами, і окремий відділ для масажів, боровинової ванни, купелів з тиском води і т.п. (Масаж і купіль — 12 долярів).

Довкола озера, у віддалі 5 — 8 хвилин ходу, враз із сусіднім Норт Портом (3 милі) де теж багато українців, розмостилося більш ніж 2.500 хат.

Нові й нові постійні жителі оселі ввесь час невпинно прибувають і цифра 40.000 населення не буде жадним перебільшенням. Проте — хворим на серце не радиться туди їхати. Відсутність постійного лікаря зараз таки в купелевих приміщеннях вважаю найбільшим недоліком і недоглядом уряду здоров'я.

(Продовження буде)

Старшоюнацькі іспити СУМА в Джерзі Сити

Сидять [зліва]: Марійка Білик, Оля Науменко, Оксана Шеремета і Соня Микитюк. Стоять [зліва[: виховник Зеновій Галькович і представниця ГУ СУМА Христина Грицковян

Старшоюнацький рій ,,Русалки'' з Осередку СУМА в Джерзі Сити відбув 2-го березня ц.р. свої іспити. До Осередку на це юнацьке свято прибула, в характері представника Головної Управи, подруга Христя Грицковян, яка формально перевела іспити. Виховник роя З. Галькович, відкриваючи церемонію іспитів ствердив, що згідно з опінією Булави кандидатки відповідають усім вимогам юнацького правильника і є готові до іспитів. Панувала у домівці якась незвична святочна атмосфера, здається усі розмовляли тільки на тему іспитів. О год. 7-ій вечора тодішній голова Осередку Степан Кіра відкрив формально іспитові сходини і привітав представницю ГУ СУМА. Темами іспиту були: сумівська тематика, історія і література, розвиток сучасних подій в Україні, юнацька і громадська активність старшого юнацтва СУМА. Треба відмітити, що старші юначки добре засвоїли іспитовий матеріял з чого були вдоволені всі: представник ГУ СУМА, голова Осередку і виховний склад, а зокрема юнацька булавна.

До Роя ,,Русалки'' входять подруги: Марійка Білик, Оля Науменко, Оксана Шеремета, Соня Микитюк, Марійка Загайкевич і Оля Бойко.

З. Г.

Проф. Єдиняк у Чікаґо

Завданням Гарвардського Комітету в Чікаґо є познайомити нашу українську громаду з професорами та науковцями, які співпрацюють з Українським Науковим Інститутом в Гарварді. Дотепер наш комітет влаштував доповіді та зустрічі з громадянством професорів О. Пріцака, О. Барана, Р. Шпорлюка, О. Субтельного, У. Климишин, З. Когута та докторанта О. Ільницького.

Продовжуючи цю традицію, спонзоруємо чергову доповідь д-р Ґлорії Єдиняк, професора антропології в Бостонськім університеті. Професор Єдиняк виголосить доповідь, ілюстровану прозірками, на тему: ,,Початки та мандрівка слов'ян; антропологічні досліди та розкопки в Югославії''. Це відбудеться в суботу, 7-го травня ц. р., в залі УНСоюзу при 847 Н. Вестерн евеню о год. 7:30.

Проф. Єдиняк — це молодий науковець, українка другого покоління, по фаху антрополог. Вищу освіту одержала в Ґавчер коледжі, закінчивши докторатом в Гарвардськім університеті. Її спеціяльність — це палеоантропологія у різних аспектах, функціональна анатомія, остеологія та европейська археологія. Також студіює зміни культур під впливом міграції у старинній добі. Далі її цікавлять ,,життьові стилі'' старинної людини — ці досліди базуються на детальних студіях кістяків та вживають допоміжного матеріялу з етнографії та археології.

Д-р Єдиняк брала участь у наукових експедиціях та розкопках в Англії, Франції, Сербії та Боснії. Її наукові праці присвячені поселенню слов'ян у Югославії, кочуванні вальських пастухів, студії доісторичних кістяків в Требинськім басейні (Югославія), життьовим стилям в середньовічній Югославії і т. п.

Українська антропологія також є предметом зацікавлення проф. Єдиняк. Вона досліджувала музейні збірки неолітної культури в Києві, є автором бібліографії українських совєтських публікацій з біологічної антропології та кількох рецензій про антропологічні збірники, що появилися в УССР. Вона виступала з науковими доповідями з ділянки української антропології у Гарварді, Ню Йорку та Філядельфії.

За цілий час свого перебування у Бостоні д-р Єдиняк брала участь в семінарах та наукових сесіях Українського Наукового Інституту в Гарварді.

Запрошуємо наше громадянство до численної участи; після доповіді та дискусії відбудеться товариська зустріч із проф. Єдиняк.

Юрій Гасцький

75 Відділ Союзу Українок Америки

повідомляє, що

в неділю, 15 травня 1977 р., о год. 1 по пол.

відбудеться

ФОРМАЛЬНЕ ВІДКРИТТЯ

ІНФОРМАТИВНОГО БЮРА ДЛЯ СТАРШИХ ГРОМАДЯН

803 Sanford Avenue (при Mountainview Pl.)

Newark, N.J. /201/ 375-5879

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ
7-ий ВІДДІЛ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

влаштовує

в неділю, 8 травня 1977 р., о год. 4-ій по пол.
в Українській Централі
240 Hope Avenue, PASSAIC, N.J.

ДОПОВІДЬ

з нагоди 60-річчя Визвольної Боротьби

на тему:

„Історія повторюється" — Д-р АНАТОЛЬ БЕДРІЙ

„ПРАВО В СССР, ЯК ЗАСІБ ПОНЕВОЛЕННЯ" — Д-р АСКОЛЬД ЛОЗИНСЬКИЙ

Модератор — Мгр ІВАН БУРТИК

Вступ за добровільними датками.

До численної участи запрошує Українське Громадянство і Молодь

УПРАВА ООЧСУ

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Українці у Філядельфії і в стейті Пеннсильвенії зуміли залишити гідне свідоцтво того, як вони відзначили 200-ліття самостійности ЗСА та 100-ліття свого поселення в цій країні, видавши повищий Збірник, в якому з успіхом могли похвалитися, чим вони причинилися до росту цього міста братньої любови та його стейту.

У Філядельфії живуть 26.000 осіб українського походження. Іван Скальчук в передмові вірно зазначив, що ця книжка може бути скромним початком до ще ненаписаної історії українських еміґрантів у Пенсильвенії.

У Збірнику взяли участь 18 авторів, написавши 40 коротких статтей. Лев Шанковський інформує про Україну й українців та про українську пресу. Олександер Лужницький і Наталія Пазуняк дали статтю ,,Українці в ЗСА''. О. Лужницький є ще автором цікавої статистичної таблиці про наших людей в Пенсильвенії та інформаційних статтей про всі чотири забезпеченеві союзи: УНС, Провидіння, Робітничий Союз і Взаїмну Поміч. Він згадує про заснований в 1944 році ЗУДАК.

Історики твердять, що українці були в місті Філядельфії вже 200 років тому під час революції, та в більшому числі вони прибували до міста любови після Громадянської війни. Про це пише Михайло Елько у статті ,,Українці у Філядельфії'', який в загальному подав історію своїх земляків, в цьому місті, бо докладніше про теперішнє українське життя написав Петро Стерчо в статті під заг. ,,Філядельфійський Відділ УККА'', в якій подвійні інформації про студентські організації та про молодечі організації СУМ, Пласт і ОДУМ та про два українських банки.

Про українську Піттсбуржчину інформує Михайло Комічак.

Про релігійне життя маємо статті аж трьох авторів: о. Рональд Петро Півчак про українських католиків, Іван Коровицький — про Українську Православну Церкву і проповідник Лев Жабко-Потапович — про українців-баптистів.

Головний редактор подбав і про те, щоб в цьому збірнику-довідці про українців в Пеннсильвенії були інформації і про інші ділянки українського життя. І так про наше шкільництво є стаття А. Власенко-Бойцун, про архітектуру — О. Чернягівського, про мистецтво — Володимира Кивелюка, про театр — Романа Шведа, про народне мистецтво — Стефанії Пушкар.

Наталія Пазуняк інформує про професійні організації і про жіночі товариства, а М. Елько про спорт.

На 117-132 сторінках надруковані списки українських організацій в цілому стейті, і в місті Філядельфії й програма святкувань в 1976 році.

В місті Філядельфії живуть 26,000 українців, в цілому стейті — 105,000. Ця книжка свідчить про те, що це незначне число наших людей в місті і в стейті проявляє живу діяльність у всіх ділянках життя, не відстаючи від інших національних груп, а може їх навіть і перевищують.

Якби були подібні видання про інші стейти, в яких живуть наші люди в більшій кількості, тоді принаймні знали б ми, скільки нас та що ми представляємо.

Українці в Пеннсильвенії випередили своїх братів з інших стейтів,як це вони часто роблять при збірці національного податку, та в ряді інших акцій і починів.

Книжку продають у ,,Свободі'' за 5 або 4 доляри.

ТІ, ЩО ВЕЛИКОГО БАЖАЮТЬ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

З у Вашінгтоні. Майже всі ці демонстрації мали широкі згадки в американській пресі і кадри з них були передавані телевізійними станціями.

Великі пляни

ФКОМ та 10 інших Комітетів Оборони Мороза із терену ЗСА та Канади відбули у Філядельфії у дні 29-го січня ц.р. спільну конференцію, на якій обговорено і винесено рішення відносно спільних акцій, розподілу функцій і координування дій. Представники дальших 4-ох Комітетів не могли прибути, із причини великих сніговій та замкнення деяких летовищ. Ця координаційна акція і спільне плянування відкриває перед Комітетами Оборони Мороза нові великі можливості.

Рефлексії

Коли думаємо про працю філядельфійського Комітету Оборони Мороза, мимоволі насувається питання: звідки беруть, отих 12 молодих жінок сили для своєї невтомної праці, з якого джерела черпають вони наснагу для своєї подивугідної жертвенности.

Тим джерелом, на нашу думку, є велетенська сила, яка промінює з нашої Батьківщини, це велетенська моральна й інтелектуальна сила Мороза, Чорновола, Світличного, Шухевича, Строкатої, Караванського, Сверстюка, Калинця, о. Романюка, Руденка і багато інших наших братів і сестер у московських тюрмах і концтаборах. Це та велетенська сила, яка каже ув'язненому Руденкові співчувати своїм гнобителям, бо вони — раби, а він - вільний, зовсім вільний...

Коли думаємо про ідеалізм 12 молодих українських жінок і про майже неймовірні успіхи, які вони здобули своєю наполегливою і розумною працею, мимоволі уявляємо собі, які великі успіхи могли б мати, коли б ми більше допомоги дали Комітетам Оборони Мороза і нашій молоді у її зусиллях винести українську справу на світовий форум.

Український Інститут ім. Петра Могили в Канаді

Саскатун, Саск. — Дирекція Інституту ім. П. Могили інформує:

За минулих кілька років Інститут значно поширив свою навчальну програму. В цю пору провадяться кляси української мови, навчання українського співу, танку, і мистецтва, як також лекції на різні українські теми.

Літня школа Повного Заглиблення в українській мові здобула собі признання по цілому американському континенті. Ця школа дає максимальну нагоду учасникам вивчити розговірну українську мову, живучи в українському оточенню.

Нова і дуже цікава ділянка нашої праці є записування різних подій на телевізійну стрічку. Інститут вже придбав собі засоби для фільмування різних подій та затримання їх для майбутнього. Наприклад, фільмуються студентські концерти і такі історичні події, як недавні відвідини в Інституті Джона Діфенбейкера та його промова до студентів.

Але не досить записувати і затримувати ці матеріяли. Ми мусимо виготовляти з цих матеріялів викінчені програми, які можуть поширювати знання про Інститут та про нашу культуру. Для цього треба вкласти поважну суму грошей і докупити таких засобів, що уможливлять точне приготування і викінчення кольорових програм, що тоді можуть бути показані на телевізійних стаціях, у державних школах, в Інституті, та різним зібранням людей.

М. Сорочка, голова
А. Качковський, ректор
Дирекції

Острів Стетен вшанував Шевченка

Українська громада острова Стетен, що є частиною міста Ню Йорку, вшанувала пам'ять Тараса Шевченка в неділю, 20-го березня ц. р., Залю української католицької церкви Пресвятої Тройці, в якій відбулися святкування, заповнили парохіяни під проводом свого пароха о. Ришарда Бриди, численні українці інших віровизнань, а також багато не-українців. Ініціятором і організатором імпрези п. н. ,,Вечір Шевченка'' був місцевий 105-ий Відділ Союзу Українок Америки, Управу якого очолює Марія Левицька. До успіху цього небуденного на острові Стетен свята, крім Марії Левицької і членкинь 105-го Відділу СУА, причинилися: місцевий бандурист і диригент церковного хору Микола Заяць, учителька Школи Українознавства при церкві Св. Тройці Маруся Шишка, а головно о. Ришард Брида, який кількакратно закликав своїх парохіян узяти численну участь у святі.

Програму свята відкрила Марія Левицька, голова Управи 105-го Від. СУА; програмою керувала Валя Левінська, яка також помистецьки продеклямувала поему Т. Шевченка ,,Наймичка''.

Оригінальний реферат про Шевченка, як людину, виголосив суддя Лев Вербенець. Представниця Головної Управи СУА п-і Полчі по-англійськи висловила признання 105-му Від. СУА за працю і успіхи, включно з успішно переведеним ,,Вечором Шевченка''.

Крім деклямації Валі Левінської, звукозаписів пісні ,,Живи Україно'' і поезій Т. Шевченка (власність Л. Майстренка) та реферату, програму вечора заповнили: сольоспів студентки музики і співу Єлени Геймур, виступ Ансамблю Бандуристів під мистецьким керівництвом Володимира Юркевича з Ірвінґтону, Н. Дж., і деклямації та співи молоденьких ,,артистів'' — дітей.

Панна Геймур відспівала чотири пісні: ,,Айстри'', ,,Є на світі доля'', ,,Летять, ніби чайки'' і ,,Утоптала стежечку'' під акомпаньямент Донни Лучія. Ансамбль Бандуристів під мистецьким керівництвом Володимира Юркевича відспівав ряд пісень.

Виступи дітей треба вважати за найважливішу частина свята. Не без перебільшення треба підкреслити, що діти Школи Українознавства при українській католицькій парохії Св. Тройці, яких вчить щосуботи і яких приготувала до виступу недавно прибула з Боффало молода професіоналістка Маруся Шишка, ,,притягнули'' найбільше число учасників свята. Виступ маленьких хлопчиків і дівчаток на сцені під портретом Тараса Шевченка, і виконання деклямації ,,Мово рідна, слово рідне'' зворушив багатьох до сліз, бо ж ці слова говорили діти, які вже належать до покоління, яких батьки української мови не знають, або ж не вживають. Також приємно було почути деклямацію ,,Село, неначе писанка...'', що її виконали ,,старші'' хлопці. Цілком зрозуміло, що дідусі й бабусі обтирали сльози радости з очей, коли чули слова Тараса Шевченка з уст внуків: багато з дітей оце вперше в своєму житті вимовляли перед публікою українські слова. Марусі Шишці, яка майже без ніякої допомоги вчить дітей української мови, і яка, не зважаючи на професійні обов'язки і перевантаження власними студіями, зуміла за короткий час підготовити дітей до виступу, належиться подяка і признання.

,,Дитячу'' частину імпрези розпочав шестилітній Ігорцьо Кобрин, абсольвент Світлички 97-го Відділу Союзу Українок Америки ім. Марусі Бек в Боффало, Н. Й., учень 1-ої кляси Школи Українознавства Т-ва ,,Самопоміч'' в Ню Йорку (учителька Олена Гой) деклямацією ,,Учітеся, брати мої'' Тараса Шевченка, яку він виконав бездоганно. Закінчили цю ж частину свята учениці Школи Українознавства у Філядельфії: Ліда, Таля, Дуся і Ксеня Гевки, донечки Орисі і д-ра Петра Гевків, деклямаціями ,,Як не любити тебе, Україно'', ,,Зоре моя вечірняя'' і ,,Шевченко'' та піснею ,,Садок вишневий коло хати''.

,,Вечір Шевченка'' закінчено відспіванням національного гимну ,,Ще не вмерла Україна''. Його почали співати хористи української католицької церкви Пресвятої Тройці під диригентурою Миколи Заяця, а до них приєдналися усі приявні. Після свята гості мали нагоду погуторити і поділитися враженнями за кавою, чаєм і солодким, якими частували невтомні членкині 105-го Від. СУА.

Надзвичайно приємно було бачити людей різного походження, релігійної приналежности і партійно-політичних переконань, які разом з численними приятелями не-українцями зійшлися разом і ,,в сім'ї вольній, новій'' згадали Шевченка ,,не злим, тихим словом'', вшанувавши його пам'ять. Численна участь в святі дає підставу думати про інші імпрези, які українська громада острова Стетен і повіту Річмонд повинна плянувати і переводити в життя в майбутньому.

Атанас Т. Кобрин

Еспанські профспілки протестують проти брутальности поліції

Мадрід. — Робітничі спілки Еспанії обвинувачують уряд прем'єр-міністра Адольфо Суареза, що він застосував ,,суворі репресії'' проти робітників, які, зібравшись масово на вулицях еспанських міст, бажали перший раз у свобідних обставинах відзначити першотравневе свято. Тільки в самому Мадріді біля 200 осіб було поранено, коли поліція намагалася розігнати силою понад 100-тисячну масу робітників, які нелегально зібралися на найбільшій площі міста. Всякі травневі демонстрації були заборонені заздалегідь урядом у побоюванні, що вони викличуть заколоти і навіть вуличну боротьбу поміж лівими елементами і фалянгістами та їхніми прихильниками. Представники профспілок заявляють, що ,,праві екстремісти'' ходили вільно зі зброєю по вулицях Мадріду і атакували членів робітничих спілок. Речники медичного департаменту в Мадріді заперечили твердження профспілок і заявили, що насправді тільки дві особи були серйозно поранені, всі інші потребували тільки перев'язок чи наліпок. Найбільше руху в часі маніфестації і після неї робили комуністи, які, заховавшись за робітничі спілки, були фактичними організаторами нелегальних демонстрацій. В часі заколотів були потурбовані також закордонні кореспонденти, які також внесли формальний протест до еспанського уряду за ,,брутальну агресію'' поліції, яка виконувала зарядження уряду. Деякі політичні спостерігачі твердять, що першотравневі демонстрації могли перетворитися на заворушення, якщо б уряд був допустив до вдержання порядку армію, яка ще й досі невдоволена леґалізацією Комуністичної партії. Бурхливі демонстрації відбулися також в інших містах Еспанії, зокрема в Барсельоні, Більбао і Валєнсії.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п.
МИКОЛИ БОЙКА
складаємо 30.00 дол.
на Патріярший Фонд

Родині Покійного складаємо наші щирі співчуття.

Катерина Бодняр і син Богдан

Повідомлення Ради для Справ Культури СКВУ

Торонто. (ІС СКВУ — Рада для Справ Культури СКВУ) — Пленарне засідання Ради для Справ Культури СКВУ, що відбулося 5-го березня 1977 р. в Торонті, Канада, ствердило, що на цю пору в склад РСК СКВУ входять наступні світового характеру організації тотожного характеру різних країн:

Асоціяція Діячів Української Культури (АДУК) — делегат інж. Л. Вертипорох.

Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС) — делегат В. Довганюк

Об'єднання Українських Письменників ,,Слово'' — делегат не визначений

Об'єднання Працівників Дитячої і Молодечої Літератури (ОПДМЛ) — делегат Ольга Мак

Українська Американська Асоціяція Університетських Професорів — делегат проф. д-р М. Степаненко

Світове Об'єднання Українських Професійних Музик (СОУПроМ) — голова Дарія Каранович — делегат Марта Кравців-Барабаш

Об'єднання Мистців Українців Америки (ОМУА)

Українська Спілка Образотворчих Мистців Канади — голова Михайло Черешньовський — делегат д-р І. Муська-Мороз

Українська Музична Фундація (УМФ) — голова Григорій Венке — делегат Марта Кравців-Барабаш

Український Літературний Фонд ім. Івана Франка (УЛФ) — голова і делегат Адам Антонович.

Крім світових об'єднань діячів української культури в склад Ради Централі входять усі голови Рад для Справ Культури при Крайових Репрезентаціях як УККА, КУК і т. п. та представник Централі на ЗСА — інж. Аполінарій Осадца, як перший заступник голови РСК СКВУ.

Для ініціятиви та координації праці в ділянках, у яких не існують світового характеру об'єднання діячів культури, створено референтури при Централі:

Референтура прикладного мистецтва — Лідія Бурачинська;

Референтура естрадного мистецтва — Олена Глібович;

Референтура музейництва — Марія Борачок;

Референтура бібліотекарства — мгр Іван Кобаса;

Референтура радіо, фільму і телебачення — Омелян Теліж.

Пленарне засідання Ради для Справ Культури (СКВУ) взяло до уваги заслуги діячів української культури і вирішило вирізнити грамотою працю доц. інж. Леоніда Вертипорох, яка, очолюючи Комітет будови пам'ятника Лесі Українки в Торонті від імени Комітету Українок Канади, в році української жінки, в 1975-му році, довела його до успішного завершення.

Пленарне засідання РСК СКВУ заслухало звітування голови Ради, д-ра Богдана Стебельського, із поїздки до Південної Америки (Аргентина,Парагваю і Бразилії) зі зустрічі з Крайовими Репрезентаціями та діячами культури. Подорож відбувалася з доручення Секретаріяту СКВУ і з нагоди відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові в Енкарнасіоні в Параґваї.

Пленарне засідання Ради для Справ Культури поручає організованій українській спільноті відзначити в цьому році ювілейні дати визначних діячів культури та історії, як теж події та пам'ятки української культури. З десяток, поданих в поданому списку, найвидатніші повинні бути відзначені святково мистецькими та науковими імпрезами в міру їх професійної та ідейної спорідненосте.

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого та Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ

бл. п.
МИКОЛАЯ СЕНЦЬО

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ і ПАНАХИДА
в понеділок, 9-го травня 1977 року
в церкві св. Михаїла в Гартфорді, Конн.

Просимо пом'янути Покійного в Ваших молитвах.

Дружина — МАРІЯ
Донька — ГАНЯ з мужем і дітьми

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. Михайла Шавали

Батька нашої шкільної Товаришки і Приятелів Люби й Івана Турянських

складаємо на Фундацію Українського Вільного Університету 150.00 долярів.

Віра з Бабіїв і Володимир Мотики, Стефа зі Зайфертів і Микола Степанюки, Леся з Кисілевських і Славко Ткачі, Галя і Богдан Котиси, Надя і Володимир Кухи, Орися і Юліян Охримовичі, Люба і Роман Галібеі, Іванка і Роман Кисілевські.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Софії Коссак-Мак

зложили свої пожертви на допомоговий Фонд Родинам Політв'язнів та на Комітет Оборони Валентина Мороза, слідуючі:

о. Іван Мак	$25.00
інж. Степан і д-р Ірина Ільницькі	25.00
Тарас і Ірена Івасів	25.00
Зенон і Джой Івасів	25.00
Богдан Малецький	20.00
Мирослав Мак	20.00
Ігор Мак	20.00
Модест Івасів	20.00
Володимир і Євгенія Костюк	10.00
Дмитро Матійків	10.00
д-р Богдан і Люба Сілецькі	10.00
Євген і Віра Левицькі	10.00
Ірена Сірко	10.00
Еміль і Галина Каратницькі	10.00
о. Тома Бариляк	5.00
Городиска і Богославська	5.00
Ярослав і Оксана Рудакевич	5.00
Василь Гудз	5.00
Мирослав Арисовський	5.00
Богдан і Марійка Луців	5.00
Богданна Макух	5.00
Марія Лупань	5.00
Євген і Ірина Козак	4.00
Клара Богатчук	3.00
Павлик Канський	3.00
Марія Карпяк	2.00
Галина Парафуняк	2.00
Анна Шлябюк	2.00
Разом	$296.00

СПОРТ

Редагує О. Твардовський

СПОРТОВІ ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Віра Бриндзей чемпіонкою світу

Небувалим успіхом для української спортсменки закінчився цьогорічний чемпіонат світу із швидкісного бігу на ковзанах, який відбувся на початку лютого в місті Кістоуні в горах Кольорадо. Найкращою між кращими вийшла українка Віра Бриндзей, яка здобула 177.985 точок.

Змагання в багатоборстві почалися на 500-метрівці, яку Віра подолала за — 41.7 сек. Другою була фінляндка Пауля Галонен — 42. 2, третьою американка Беті Гейден — 42.5. В другому бігу, цим разом на півтори кільометри Віра Бриндзей вийшла третьою, осягнувши час — 2.12.43. Перше місце в цьому бігу осягнула Галина Степанська (СССР) — 2.11.85, друге канадка Сільвія Бурка — 2.12.01.

У другому дні змагань на 1000-метрівці українка вийшла першою — 1.25.67 і п'ятою на 3000 м. — 4.51.64, але цього їй вистачило, щоб уперше в житті здобути абсолютний чемпіонат світу.

Віра Бриндзей родом із ІваноФранківська(кол.Станиславів)дочка Володимира Бриндзея відомого тренера й виховника в копаному м'ячі в цьому місті.

Під сучасну пору Віра перебуває в столиці України Києві, де вона навчається в інституті фізичної культури. Минулого року Віра здобула Кубок СССР і цим самим запевнила собі місце в збірній совєтської імперії, у складі якої саме в цьогорічному чемпіонаті світу вона вперше вийшла — першою.

Адріян Михальчишин першуном УІІ молодіжного чемпіонату СССР

Адріян Михальчишин, студент Львівського університету, вихованець відомого шахового тренера — К. Карта, здобув звання першуна СССР в УІІ-му молодіжному чемпіонаті, що відбувся на початку лютого. Єдиної поразки в цьому турнірі Михальчишин зазнав з узбекистанцем Агзановим. У решті зустрічей 22-річний український майстер або перемагав, або робив нічиї з неабияким ,,запасом". У творчому відношенні Михальчишин відзначився яскравими перемогами над росіянином Івановим, українцем Зайдою, вірменом Петросяном і росіянином Чеховим. У кінцевому показнику табелі гор, цього турніру, учасники зайняли такі місця: Михальчишин (Україна) 9.5 точок, Агзанов (Узбекістан) і Зайчик (Грузія) по 9-ть, Харитонов (Росія) 8.5, Гофштайн (Україна) 8, Мегеррамов (Азербайджан) і Макаричев (Росія) по 8, Владимиров (Казахстан), Панченко (Росія), Петросян (Вірменія) і Чехов (Росія) по 7.5, Зайд (Україна) і Стуруа (Грузія) —по 7, Іванов (Дивізії), Іванов (Росія) і Таборов (Україна) по 6.5, Пересипкін (Україна) - 3.

Турнір копаного м'яча у закритій залі у Чікаго

У п'ятницю, 18-го лютого 1977р. у Чікаго закінчився турнір копаного м'яча у закритій залі. ,,Леви" змагалися у Вищій Дивізії, 4 змагання виграли, 3 програли і остаточно закінчили в показнику табелі гор на 4-му місці.

Висліди поодиноких гор

,,Леви"—,,Грін Вайт" 2:1

,,Леви" — ,,Марунс" 2:1

,,Леви"—,,Швабен" 1:0

,,Леви"—,,Гелленік" 1:0

,,Леви"—,,Хорвати" 0:3

,,Леви"—,,Вісла" 0:2

,,Леви" — ,,Кікерс" 3:5

Чотири перші змагання ,,Леви" виграли незначними вислідами, головно завдяки добрій грі воротаря і оборони. В останніх 3-ох оборона не дописала і у великій мірі поносить вину за невдачі. Найсильнішими дружинами були: ,,Хорвати" і ,,Вісла" зі змагунами з Польщі. Проти ,,Хорвати" ,,Леви" грали слабо,зате проти ,,Вісли" дуже добре.Напад,,Левів"багато стріляв і воротар,,Вісли" з трудом оборонив кілька справжніх небезпек. Обидва голі польські футболісти здобули в другій половині, завдяки помилкам воротаря і оборони. Гра була рівнорядна і їх могли виграти ,,Леви", або принаймні закінчити ремісовим вислідом.

Зовсім припадково ,,Леви" програли з ,,Кікерс" і цим самим втратили 3-тє місце. Напад ,,Левів" багато стріляв та здобув 3-ри голі: Шлапак, Кіпка і Манько, однак оборона і цим разом допустилася ряду помилок, завдяки яким противники здобули кілька незаслужених голів. Звання чемпіонів цьогорічного турніру здобули ,,Хорвати", що перемогли в рішальних змаганнях ,,Віслу", вислідом 1:0. Першуном 1-ої Дивізії здобув клюб ,,Адрія". Склад дружини ,,Левів": Банах, Ковач, Хронопульос, Карпа, Шлапак, Дебріто, Сільва, Кухарський, Кіпка, Манько, Крат, Овчарук. Провідник: А. Гординський, тренер — В. Рой.

Кінцевий показник табелі гор турніру 1977р.

1. Хорвати	14:0	точок
2. Вісла	12:2	
3. Кікерс	10:4	
Леви	8:6	
Марунс	6:6	
Грін-Вайт	4:8	
Гелленік	1:11	
Швабен	1:11	

Роман Б. Прихан

Чому зустрічаємося цього літа на УКУ?

Завданням УКУ є, як сказано в грамоті: „...розвивати українську науку, зосереджувати наукову творчість, підготовляти молодь до наукової і народної праці та водночас творити для неї моральну основу," голошену Католицькою Церквою... пізнавати минуле українського народу, його християнський світогляд цілого Сходу, до якого він належить та згуртувати розсіяних і розбитих українських католицьких науковців по цілому світі і з'єднати їх наукову творчість у виданнях Університету". Ці могутні слова спрямовані до української молоді, знаходяться у грамоті Українського Католицького Університету, основником якого є Патріярх Помісної Української Католицької Церкви Йосиф І.

Завданням кожної молодої людини є підтримати цю установу і з неї користати. Ми, студенти, які студіюють на чужих університетах знаємо, як легко віддалитися від нашої української самобутности. Поволі, приймаємо в більшій чи меншій мірі духовість, яка є далека від духовости наших батьків. Щоб можна оборонити свої традиції, свою Церкву, історію та все те, що є нашим, ми в першу міру мусимо стати свідомими цих правд.

Український Католицький Університет — я вірю — це відповідь на наші шукання ідентичности, традицій, самого себе — нашої духовости — ощії основи кожного народу. Блаженніший Патріярх Йосиф І заснував УКУ для нас — для тієї української молоді, про яку він ніколи не забуває. Блаженніший добре знає як легко ми сьогодні можемо розплистися серед чужого довкілля. І саме УКУ — існує на те, щоб зберегти українську духовість, зберегти для будучих поколінь.

Дорогі товариші-студенти! Якраз цього року припадає 85-ліття життя Людини з великої літери. Людина, яка не завагалася перенести каторги, мучеництво за свій нарід — за Церкву, яку він єдиний може очолити. Він, Патріярх Помісної Української Католицької Церкви не тільки несе хрест свій, але й хрест цілого народу на своїх плечах. Тому, нехай цього року в Римі заля університету наповниться студентами, які своєю приявністю заманіфестують перед своїм народом і цілим світом відданість тому, який є Пророком нашого народу.

Тому, користаймо всі цього року від 16-го червня до 17-го липня із викладів на нашому рідному університеті.

Ірина Ясінська

Український Літературно Мистецький Клюб
136 2nd Avenue

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 6-го травня ц.р. о год. 7-ій вечора, тут у приміщенні цього Клюбу, доповідатимуть: д-р Роман Осінчук про „Проблему старости і людей старшого віку" та д-р Микола Шпетко: „Як користати з привілеїв державної суспільної опіки", — поради та інформації.

ТРЕТІЙ З'ЇЗД СЕНЬЙОРІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться

НА СОЮЗІВЦІ В КЕРГОНКСОН, Н. Й. в днях від ПОНЕДІЛКА 30-го ТРАВНЯ до П'ЯТНИЦІ 3-го ЧЕРВНЯ 1977 Р. (4 ДНІ)

з такою

ПРОГРАМОЮ

1. **ПОНЕДІЛОК, 30 ТРАВНЯ**, від год. 3-ої: Реєстрація і познайомлення; Відкриття З'їзду; Доповідь д-ра МИХАЙЛА ДАНИЛЮКА: „Опіка над старшими"; Привітальна вечеря.
2. **ВІВТОРОК, 31-го ТРАВНЯ**: Прийняття протоколу Другого З'їзду з вересня 1976 р.:
   Звіти з діяльности З'їздового Комітету Сеньйорів УНС.
   Звіти з праці Комісії Головного Уряду УНС для справ старших членів;
   Дискусія над звітами;
   Доповідь архітекта ІВАНА ЗАЯЦЯ з Ню Йорку про „Житлове будівництво для старших людей";
   Запити й дискусія.
3. **СЕРЕДА, 1-го ЧЕРВНЯ**: Доповідь головного предсідника ЙОСИФА ЛИСОГОРА про заходи УНС в справі побудови дому для сеньйорів УНС на Союзівці
   Запити й дискусія;
   Обговорення і схвалення статуту Об'єднання Сеньйорів УНС та утворення Об'єднання.
4. **ЧЕТВЕР, 2-го ЧЕРВНЯ**: Доповідь представника федерального Уряду про доми для старших й можливість побудови такого дому на Союзівці;
   Фільм з Другого З'їзду Сеньйорів УНС та свята відслонення пам'ятника Лесі Українки на Союзівці в вересні 1976 р.
   О год. 6-ій вечором: святочна вечеря (бенкет) з розваговою програмою та виступом ІВАНА КЕРНИЦЬ—КОГО—ІКЕРА.
5. **П'ЯТНИЦЯ, 3-го ЧЕРВНЯ**: Вибір керівних органів Об'єднання Сеньйорів УНС;
   Схвалення часу Четвертого З'їзду;
   Схвалення резолюцій і рекомендацій;
   Прощальний обід;
   Закриття З'їзду.

Заклакаємо усіх Сеньйорів УНС організувати місцеві гуртки (клюби) сеньйорів УНС і зголошувати їх З'їздовому Комітетові Сеньйорів УНС на адресу Товариства „Самопоміч", 98 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003 та висилати на Третій З'їзд Делегатів тих Клюбів. Крім делегатів до участи в З'їзді запрошені всі сеньйори з родинами. Участь у З'їзді слід зголошувати до 20-го ТРАВНЯ до управи Союзівки на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
KERHONKSON, N.Y. 12446
Тел.: (914) 626-5641

Учасники З'їзду будуть користати зі значної обнижки заплати за побут на Союзівці, яка виносить 52 долярі від особи за цілий час З'їзду, або по 14 дол. денно при коротшім побуті. Члени родини платять ті самі оплати.

За Комісію Головного Уряду для справ старших членів:

Інж. Степан Куропась, голова
Д-р Ярослав Падох, секретар
Володимир Дідик, касир

За З'їздовий Комітет Сеньйорів:

Мгр Микола Шпитко, голова
Д-р Галина Носковська-Гірняк, секретар

ПРИ МАНОР ДЖУНІОР...

ставники наукозого, мистецького, літературного, фінансового та громадського сктора.

Діловий Комітет очолює декан філологічного факультету Коледжу, Сестра Дія, ЧСВВ, а входять до нього: д-р Іван Скальчук, заступник голови, та члени: проф. д-р Володимир Бандера, проф. д-р Наталія Пазуняк, інж. Стефанія Пушкар, д-р Роман Кос, п-і Анна Максимович та п-і Ніна Кашинська. До Секції народного мистецтва входять пані: інж. Ст. Пушкар, М. Мазур, Н. Квашинська, М. Татарська, та Хр. Іжак. До Фінансової: д-р В. Бандера та інж. М. Борецький. До Пресової Секції намічені: п-і Анна Максимович, мгр Олександер Луцький та мгр Надя Дякун. Ці інші секції будуть поповнені в міру потреби у будучому.

Управа Менор Джуніор Коледжу та покликані Комітети вірять, що цей почин знайде повне зрозуміння і підтримку української спільноти у Філядельфії та цілій Пенсильвенії і що Студійний Осередок Української Культури стане в близькому майбутньому культурною твердинею нашої громади. Очевидно що розбудова цього важливого Осередку потребує відповідного фінансування. Комітет намітив потребу як на початок щонайменше 25,000 долярів.

Управа Менор Джуніор Коледжу та Дорадчий і Діловий Комітети Студійного Осередку Української Культури очікують, що наші установи, організації, підприємства, професіоналісти та поодинокі щедрі громадяни допоможуть жертвенно у розбудові цього важливого осередку. А це можна зробити таким чином: 1) стати членом-основником Студійного Осередку, вплативши даток 25 дол., 2) стати членом-доброділем, вплативши даток 100 дол., 3) стати членомфундатором, вплативши даток 1,000 дол. або більше, 4) стати жертводавцем Студійного Осередку, даручочи для нього мистецькі експонати, колекції, книжки, архіви, знимки, писані матеріяли та різного роду вартості: що відносяться до історії українців в Америці, а зокрема в Пенсильвенії. Всі пожертви можна відтягати від доходового податку.

Відділ УККА в Ню Бронсвіку відбув інформаційні збори

Ню Бронсвік, Н. Дж. (УККА). — В неділю, 1-го травня ц. р., заходами місцевого Відділу УККА відбулися тут в залі української католицької парохії інформаційні збори, в яких взяло участь поважне число активних громадян.

Збори відкрив і ними проводив п. Василь Довбуш, теперішній голова Відділу УККА, який з'ясував обставини та причини скликання зборів, як теж представив прелегента Централі УККА, д-ра Володимира Душника, члена Екзекутиви УККА та редактора „Українського Квартальника".

Промовець, по з'ясуванні найновіших подій в Україні, зокрема арештуванням членів Гельсінкської групи в Києві, як теж про різні аспекти русифікації України, заторкнув ряд конкретних та актуальних проблем, зв'язаних з діяльністю УККА в Америці. Д-р Душник довше зупинився над діяльністю УККА у зв'язку з акцією оборони українських політичних в'язнів в Україні, інформував про свідчення през-дента УККА проф. Лева Е. Добрянського в справі знищення Українських Церков в Україні, які він склав в Конгресовій комісії у Вашінгтоні, та про власні свідчення в цій справі перед комісією експертів в Ню Йорку. Прелегент порушив також справу травневої збіркової кампанії на фонд СКВУ, як одну з важливих дій нашої громади в Америці. Дальше д-р Душник інформував про цьогорічну кампанію на Український Народний Фонд, підготову до відкриття Українського Інформаційного Бюра УККА у Вашінгтоні, про видання історії українського поселення в Америці, як теж інші видання УККА англійською мовою, про співпрацю з американськими та міжнародними організаціями по лінії людських прав в СССР і т. п.

По доповіді вив'язалася довша дискусія, в якій брали участь Р. Панкевич, проф. Іван Головінський, проф. Володимир Стойко, п-і Н. Головінська, п-і Е. Цісик, інж. Дамян Геча, М. Яцусь та інші.

На будову пам'ятника Українським Героям

Заходом катедри свв. Володимира й Ольги та Ветеранських організацій Винніпегу Столиця Українців Канади будує пам'ятник Українському Невідомому Воякові на цвинтарі Всіх Святих, пам'ятник полеглим героям за волю України й Канади.

Проєкт пам'ятника виготовив маестро Л. Молодожанин. Він був здвигнений з граніту, високий на 18 стіп. Контракти з будівельними фірмами вже підписані і праця вже почалась. Кошти пам'ятника будуть виносити приблизно 40 тисяч долярів.

На цю ціль перші пожертви склали: Катедра свв.Володимира й Ольги — $ 2.500.00, Марія Матвійчук з Теодоровичів в пам'ять Ісповідника Віри б. п. Архиєпископа Василя Величковського —$2.000. 00;о. д-р митрат В. Кушнір — $ 1.000.00, Марія і Степан Янківський — $ 1.000.00, Ліквідаційна Дирекція Норт Винніпег Кооперативи (І. Геврик, А. Котович, З. Крулько, А. Суровий, І. Паркасевич, Т. Нарожняк) — $ 1.000.00, Українська Стрілецька Громада — $600.00, Кооператива „Калина" — $315.00, Кредитова Кооператива Північного Вінніпегу — $250.00,Українське Національне Об'єднання (УНО) — $100.00, о. Р. Кисілевський — $100.00, о. Г. Олійник — $ 100.00, І. Геврик — $50.00 і М. Саракула — $35.00.

Жертводавцям видається поквитування, які можна залучити до зізнання доходового податку (інком-текс).

Жертводавцям щиро дякує Будівельний Комітет: О. д-р В. Кушнір — почесний голова, Ю. Гвоздулич — касир, мгр І. Геврик — діючий голова.

Жертви приймають:

1. I. Hewryk — 327 Mc. Adam Ave. R2W 0B3; 2. 2.Carpathia Credit Union — 950 Main St. R2W 3P4 No. 7254;
3. North Winnipeg Credit Union — 544 Selkirk Ave. — R2W 2H9 No. 2018

Всі як один включімся в травневу акцію СКВУ!

ТАРЗАН, Ч. 7752. Переживання акторки

Для дівчини, яка ніколи не була поза межами Каліфорнії, було дуже цікаво грати у фільмі, якого накручували в Африці!

Декорації були екстравагантні і я фактично почала почуватись як Клеопатра... Тоді я зустрінулася з актором, який грав головну ролю...

Ми обидвоє зразу знали, що під час любовних сцен ми не будемо тільки відігравати наші ролі!... І мій муж відчув це теж!... І він тоді почав вводити зміни в сюжет фільму!